

vajet over vort Jolk i Krig og Fred, og som har baaret Danmarks Navn ud over alle Verdenshave? — for vort dejlige Dannebrog, der saa længe har været Fællesmærke for det danske Jolk og Symbolet paa det Historie og Mindet? De fleste andre Nationer — Amerikanere, Tyskere, Nordmand, Italienerne o. a. — har en Nationaldag, som de fejrer, hvor de end findes i Verden. — en Dag, hvor alle samles som Landsmænd uden Hensyn til politiske eller andre Forskelligheder, men vi Danske har ikke en saadan Dag, da Grundlovsdagen paa Grund af sin politiske Karakter aldrig vil blive en Samlingsdag for vort Jolk. Men det er et Sagn, der sples paa mange Maader; baade hjemme og ude, at der ikke er een eneste Dag i Aaret, hvor vi kan samles med hverandre som Danske og glemme det, der skiller. Og skal et saadant Sagn afhjælpes — hvad kan vi da vel bedre samles om end vort ældgamle Sprog, der netop er Symbolet for det, som vi i Fællesskab ejer og elsker?

Den 15. Juni 1919 vil være 700-Aarsdagen for Slaget ved Ravnsbøl, da den danske Hær for første Gang kæmpede under Dannebrog, og det kan vel næppe tænkes, at denne Dag skulde gaa forbi uden at fejres med store Festligheder af Danske overalt i Verden. Det er at vente, at Mænd af Indsigt vil snart vil træde sammen for at forberede denne store Dannebrogsfest, maaske i Lighed med Normandiet's Tinddaarsfest, men den kunde næppe fejres paa nogen smukkere Maade, end om vi ved Lov til fejret den 15. Juni som en Fridag til Hærens for vort Sprog og vore Høfligheder, og som en Helligdag til Tak for alt, hvad der „faldt fra Himlen ned“ til vort danske Jolk. Det er derfor dette Forslag, som jeg vil fremlægge her til Overvejelse for danske Mænd og Kvinder: En Dannebrogsdag den 15. Juni 1919 og hvert Aar derefter!

Indledet med store Festligheder paa 700-Aarsdagen vilde en saadan Dannebrogsdag sikkert øge Muligheden for at blive vort Jolk fær og blive en Nationaldag for Danske baade ude og hjemme, et betydningfuldt Led i Jolkets Fællesskab. Dermed vilde meget være vundet og — i ethvert Tilfælde: Mon et saadant Forslag ikke er den lig og alvorlig Overvejelse værd?

Rnud Gjærup.

Løg

„An Mari, hent mig Klæften! Her du ikke An Mari, som med Klæften! Den, du nok ved, jeg bruger, naar jeg har spist noget, der vander for mig.“

„Men Kræften da, hvad fejler du? Du har jo ikke spist noget, du sidder jo og læser Avisen.“

„Jo, An Mari! det er for tykt, det sidder mig for brystet.“

An Mari kom nu med Medicinen, og Kræften tog en Skulder.

„Lidt mere, An Mari; thi det var dog forfærdeligt tykt.“

„Men Kræften, jeg forstaaer dig slet ikke.“ An Mari, a læjer, a læjer, for vist du, hva a læjer. Den Korrespondent, der har skrevet den Artikel, kunde lige saa vel have sat sit Navn under Artiklen, han har skrevet; thi vi kender ham jo alle tydelig nok igen. Væleket kendes jo altid paa Prene.“

„Men Kræften da, du har jo altid forhen forvaret det at bruge Medicin.“

„Meget vel, An Mari, det gør jeg for saavidt endnu, naar der skrives om Ting i al sin Almindelighed. Men se her engang, An Mari, her er en Pår, der skriver om sig selv hele Tiden. Sele Artiklen er bare Selvros fra den ene Ende til den anden, og saa tror han, at vi Farmere ikke kan forstaa, at han skriver bare for at tude sit eget Horn. Naah, An Mari, det stinker; lad mig tage lidt mere Medicin!“

Kræften tog en Skulder til. „Saadan drifter man ikke Medicin, Kræften, man maaler det i en Tasse.“

„Det kan nok være; men vist du hvad, An Mari; der maa være noget i Vejen med den Pår; han maa feste

noget i øverste Etage, siden han næsten i hver andet Nummer skal have en Artikel, hvori han paa en indirekte Maade skal rofe sig selv og saa mene, at han kan skjule sig under et Pseudonym.“

„Naah, Kræften, nu skal du da heller ikke være alt for urimelig, saadan noget er jo Værnestræger. Vorn vil jo gerne rofes og imigres, og naar der nu ingen andre er, der vil rofe ham, saa bør han da have Lov til at gøre det selv.“

„Men han er jo en Pår, jeg siger dig, An Mari, han er en Pår, han mangler hund Forstand og Omdømme — aah, hvor han dog stinker.“

„Nunde man ikke fende ham paa Skole en Tid“, hvurte An Mari. „Paa Skole“, raabte Kræften halv argelig, „paa Skole kan de give en Mand Rindfaber, men den Mand, der mangler hund Fornuft, kan ingen hjælpe.“

„Giv ham da lidt Løg og lad ham løbe, og naar du er færdig dermed, vil vi gaa i Seng.“

„Du har Ret“, sagde Kræften, og her er det.

Eders for hund Fornuft Kræften.

Korrespondancer

Cedar Falls, Ia.

Vi er jo allerede kommen langt ind i det nye Aar nu, men jeg vil alligevel forsøge at meddele lidt om, hvorledes Juleen forløb her. Vi kan ogsaa herfra meddele om Juleglæde, som vi læser om fra andre Steder, og kunde maaske indelutte det i følgende Ord, som begynder en af vore Julekalender, nemlig: „Juleen har bragt vellyst og Gode.“ Ja, maatte det være ganske, men dog evigt unge Budskab, som nu igen har lydt for os, være naaet rigtig dybt ind i vore Hjertes, saa at vi derved kunde hente Mod og Styrke til vor Gang gennem det nye Aar, og at vi rigtig kunde saa Pje paa vor himmelske Faders vundelige Aarlighed imod os og forstaa og erfare, at det var for vor Suld, at han sendte sin enbaarne og elskelige Søn til Verden.

Da Klokkerne ringede sammen til Julegudstjenestens Juleled, blev vor store og smukke Kirke fyldt af festlige Menninger, som lyttede til en varm og inderlig Fortjævelse om, hvorledes Jesus kom til Verden for at gøre Syndere salige. Anden Juleleds Aften havde vi Juletræ for Søndagskolen, og endst det den Aften var en fængende Snestorm, havde denne glædelige Begivenhed alligevel samlet omtrent fuldt Hus. Vornes Program forløb som sædvanlig godt, og skule vi naane noget af det skønne, som vi saa og hørte den Aften, saa var Vornes de straalende Lysene noget af det skønneste. Fredag mellem Jul og Nytår var der Juletræ for de unge som nok ogsaa, efter hvad der blev sagt, havde en Røn Aften med Program etc.

Torsdagen mellem Jul og Nytår afholdt Nazareth Menigheds sit Aarsmøde, hvor den gamle Styrelse genvalgte med Undtagelse af Niels Nielsen; i hans Sted blev Ole Hansen valgt.

Rafningen af Is i Ishulene er endt for i Aar, og en Masse er sendt herfra i Fernbanevogne; Vorn var ualmindelig lyk i Aar.

Chr. Juhl jr. har solgt sit Hus paa Grove St. til Marins Petersen.

Torsdag d. 22. Febr. afholder Nazareth Menigheds Kvindeforening Bazar og de forskellige Komiteer er allerede i Arbejde. Lad os alle efter Gode støtte denne gode Sag. Gult Datoen d. 22. Febr.

S o b o.

Dickson, Alta, Can.

Fr. Medaktør, Godt Nytaar! Det er nu saa længe siden, der var noget i „Danferen“ fra Dickson, at man næsten kunde tro, de to helt havde glemt hinanden.

„Danferen“ kommer dog sine regelmæssige Gange og kan vist næppe undværes, og Menigheden har valgt Mr. S. Larsen til at hjælpe til med lidt Skriben for „Danferen“, saa det bliver nok mig, der har været efterladt.

Vi har det forøvrigt rigtig godt

her oppe. Vinteren har, naar undtages nogle bitterkolde Dage, været særdeles mild. Man kan gaa ude og arbejde med bare Hænder i Skjortærmer.

Derimod havde vi en kold og vaad Sommer, der endte i et frostsjet og snefuldt Efteraar. Dette forvoldte Bonden megen Møje og Besvær, og jeg er sikker paa, at der var mere Skurven end Tak og ydmyg Overtagelse i den himmelske Faders Billedet og Naarværelse jaar dog altid sin Løn. Saaledes ogsaa her. Da endelig Læringskassen fik sit Arbejde udført, havde Farmere ikke alene rigeligt af Foder, men Kornet gav ogsaa noget i Skæpper, og her er mer end tilstrækkelig baade af Hvg og Havre, der er godt for Sød. Tager man saa i Betragtning Friens baade paa Kreaturer og Svin, saa faar Farmere nok deres Møje betalt.

Menigheden har besluttet at begynde Missionsarbejde i Calgary, som ligger en 80 Mil Syd herfra. Den er en af de største Byer paa denne Side af „The Rockies“. Der er nogle Danske, som tilhører Menigheden her, og ikke saa saa flere som ikke tilhører. Baade Normænd og Svenskere driver Mission derude. 3 Tro til Herren vil vi saa gøre et Forsøg. Den vil da ogsaa give Bæst i sin Tid; vore Benner her Vest for gør det ogsaa helt vel; de famles omkring i Sjæmmene til Guds tjeneste et Par Gange om Maanedebn.

Menigheds Landkomite er bleven forstærket med et Medlem og vil vist snart lade lidt høre fra sig. Der er jo meget rigt Land heromkring, som nok under daglige Gænder vil kunne give Nøde til mange Familier. Landkomiteens Opgave er jo at give paalidelig Oplysning og hjælpe Landbrugere til ikke at blive usædligt optrukket af Landspesulanterne.

Saa en venlig Hilsen til „Danferen“ og alle dens Læsere, ikke mindst dem, som engang imellem fortæller lidt fra deres forskellige Hjemstavn.

S. P. Sonneberg.

Foy Zippi, Wis.

Det er meget længe siden, at „Danferen“'s Læsere har hørt noget herfra.

Vi har haft meget koldt Vejr og har nogen Sne; men det er et dejligt Vejr de sidste Dage saa nu har Jolk her omkring travlt med at gøre Sne og Brænde, før Sneen gaar af. Nu vil jeg fortælle lidt om Søndagskolen her.

Der er en 40 Børn. Vi har ogsaa en Bibelskole i vor Søndagskole. Anders Jørgensen er Leder af Søndagskolen. Vi har haft en Skolelærer om Sommeren de sidste tre Aar. De to første Aar var Student N. B. Nielsen, og det sidste Student N. B. Nielsen. Til Sommer skal vor Præst, Pastor Christianen være Lærer baade her og i Særeville.

Der er mange unge i Vinter, da der er kommen flere fra Vesten, og de har begyndt at rejse tilbage igen. Ungdomsmøderne har været vel besøgt, og de unge tager Del i Mødet ved at læse og synge.

Kvindeforeningen havde et Udvalg i December paa det, Kvinderne havde her og læst til Salg. De fik Sagerne godt betalt. Nogle Danske Jolk fra Milwaukee har købt en Farm et Par Mil Nt fra Vgen. Vi er glæde ved, at saa flere Danfere hertil.

Sav saa Tak for hvert et Møde. Som du kender os paa Jord. Tak for alle Timer Isde, Som vi nyde ved dit Ord. Lad os engang høre dig Hitt med Fryd i Sinnerig; Der, hvor alle Hjertes glæde 3 det store Himmelstøde.

S o b o.

Dickson, Alta, Can.

En kærlig Hilsen til alle „Danferen“'s Læsere.

Fra en Ben.

Fra Brorion Højskole.

Da der i „Danferen“ hielden skrives noget fra Brorion Højskole, vil jeg meddele lidt om, hvorledes det gaar her i Vinter. Der er nu 31 Elever paa Skolen, og Arbejdet gaar godt fremad. Tiden skrider

fun alt for hurtigt, og snart maa vi bryde op for hver at gaa til sin Værning. Vi bliver ogsaa daglig mindet om „Tidens Kortbed af vor gode Ven og Broder Missionær Tien, for hvem det jo er en alvorlig Opgave at saa en eller anden Synder vækset af sin Tryghed og ført hen til vor fære Frelser, Jesus Kristus, 13. og 14. Januar holdt Ungdoms-Hedninge-Missionsforeningen, „Libanon“ et Møde paa Prorjon, og jeg kan med Glæde sige, at Guds Aand var til Stede, og vi havde en vellystet Tid under Ven og Tale. Det er ikke saa sjældent, at vi har saadanne vellystede Møder, og vi har Grund til at takke Herren for de mange Vellystede, der lydes os til at være sammen om Guds Naadegaver. 30. Januar var hele Stolens Personale indbudt til at tilbringe Aftenen i Præstebogen i Anledning af Pastor Stidhigs Høstelsdag. Og saa her havde vi det meget hyggeligt. Et Dulle blev fremlagt for Pastor Stidhig om, at han om muligt vilde give os en Bog til fra sin Gaand, da „Morgengry“ har været til stor Vellystelse isbåndt os. Dette Dulle vil jeg gerne underrette; thi hvem holder ikke af at læse Fortællinger, her Fortællinger af den Art. Foruden dette at være interessant og fængslende indeholder denne Bog saa mange nyttige Vink baade for jagende Sjæle og for troende, at man har Grund til at ønske sig mere af den Slags Læsning. Jeg har en Gang læst i Indledningen til en Bog, at naar en Fortæller har frevret en rigtig god Bog og høiet megen Ros derfor, skynder han sig strafs hen og skriver en mindre god Bog. Vi tror nu ikke, at dette vil blive Tilfældet med Pastor Stidhig, om han giver os en Bog til og vi ønsker ham al mulig Held og Lykke med Hvervet.

S o r t.

En Nettelse.

Maaget her ingen interessante Nyheder er at meddele, vilde jeg gerne bede om Plads for nogle Ord i „Danferen“ endnu en Gang, af den Grund, at „Danferen“'s Redaktion — bevidt eller ubevidt — har faaet et Ord ind i min Korrespondance i „Danferen“, Nr. 8, som jeg ikke har skrevet og ej kan tilstømme.

Man læser i mit Stykke: „Men det er jo godt at vide, at det altid er ret for Gud og det for os.“ Det har jeg ikke skrevet og kan ej tilstømme. — Jeg frev: „Men det er jo godt at vide, at det altid er ret, som Gud gør det for os — Det kan jeg være med til, — men ej til det andet — Det er ikke altid ret, at Gud altid gør vore Ulfiter — eller Voffer heller — for os. — Vel vil jeg nok tro, at ingen Ulfite kan ramme eller tilfælde nogen af os, nder at Gud tilfæder det —; men jeg tror sandelig ikke, at Gud altid gør Ulfiter for os. — saa kan jeg bedre tilstømme, hvad der en Gang blev sagt til mig: „I que's non are making your own troubles“ —

Mon ikke vi Mennesker oftere — selv laver vore egne „troubles“ eller Ulfiter — end Gud gør dem — eller sender dem over os —? Maaske vi ogsaa nu og da med eller imod vor Villie laver Ulfiter for hverandre.

Ved det første Syndefald faldte Adam Skjyden paa Eva, og Eva igen paa Slangen, — lad ikke os gaa saa vidt, at vi læster Skjyden paa Gud, og siger, at han gør eller laver vore Ulfiter for os. Det vil jo vist nok i mange Tilfælde være en dejlig og behagelig Sovepude — men mon den ikke vilde være nok saa farlig.

Venlig Hilsen til „Danferen“'s Redaktør og alle dens Læsere.

„Korrespondenten ved Carpio“.

Nettelse.

I min Artikel i „Danferen“ Nr. 7, „Fra Dubont, Florida“ Side 3, Spalte 3, sidste Linie staaar: Stuldes for op til \$100 per Aere, Stulde staa \$1,000.00 per Aere (et Tusinde)

John Christianien.

*) Naturligvis en Trykfejl. Red.

Elk Horn High School AND COLLEGE

Første Marts begynder et Skurjus paa elleve Uger for vordende Religionsfokolelærere og Lærerinder.

Der tilbydes Undervisning i følgende Sag:

Religion: Bibelhistorie, Lærebog og Bibelundfskab. Dansk: Læsning, Grammatik og Stil. Historie: Danmarks- og Kirkehistorie. Pædagogik.

Indmeldelser modtages, og Forespørgsler besvares af

L. A. Laurfen, Elk Horn, Ia.

En ny dansk-amerikansk Bog

Sommer i Adirondack Bjergene — af — Metthea Mathiesen.

135 Sider i inuitt Omflag 75 Cts. Indb. \$1.00. Bestillinger modtages af

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR.

KIRKEAARET I HJEMMET.

En Børnepostille af Henry Ussing.

En hel Aargang korte Prædikener stilet særlig til Børn men som vel kan tjene til Oplyggelse for alle i Hjemmet store og smaa.

237 Sider. Kun 40 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Gode Farme i det solrige Alberta.

Vi har en Mængde gode Farme i det mest frugtbare Distrikt i Alberta. Denne Plads er bleven omhyggeligt udvægt af vore egne erfarne Vurderingsmænd, og vi garanterer Beskrivelsen og Tilfredshed, og hver enkelt af disse Farme er et Godtkøb til den Pris vi forlanger. Vi har mange skandinaviske Salgsmænd, og alle Forespørgsler vil faa vor fuld Opmærksomhed. Korrespondance udtledes paa engelsk.

THE CANADIAN INVESTMENT COMPANY, LTD. 30 JASPER AVE. W. EDMONTON, ALTA., CANADA.

DANA COLLEGE

BLAIR, NEBRASKA.

WINTERTERMIN BEGYNDTE 4DE DECEMBER 1911.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PROSEMINAR—fraarigt, forbereder til Trinitatis Seminarium

NORMAL—uddanner Lærere og Lærerinder for "public schools"—udsteder "State certificates".

ACADEMIC—fraarigt, forbereder til de ledende Skoler.

COMMERCIAL—Bogføring og Stenografi.

MUSIC—Piano, Orgel, Violin og Sang.

God Anledning for Nykommere til at lære Engelsk.

For Kost, Logi og Undervisning per fire Uger \$18.00.

C. X. HANSEN Forst.

Skriv efter ny Katalog.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Linien's store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.